

Мехмед Заим от с. Брезница

Тук съм отраснал. Цял живот – ето вече 16 години, съм тук като поддръжка (на джамията, б.а.), а от 6-годишен съм започнал да посещавам джамията. Моят дядо ме насочи, той беше добър, с добър характер.

Аз по принцип повече гледам да се въздържа, защото ислямът така ни учи – да не буйстваме, да сдържа гнева си.

Като ученик бях... нагоре-надолу, по заведения, насам-натам... Но като почнах да посещавам тук молитвите, разбрах, че дискотеките, едно-друго - това води до непозволени неща. И спрях.

И пожелавам на тези, които не са го открили, по-скоро да открият този път и те. Да тръгнат по тоя път, да видят за какво са въпрос.

Отвъд джамията – вкъщи. Животни имам - овце, крава... Имам един брат и той ми помага. Живея с него и майка ми. Относно религията – той не е толкова отдаден. Аз почти всеки ден го съветвам. Но сега усещам, че започва да разбира нещата как стоят. И ми казва – „ти си прав“. Защото той усеща как стоят нещата. Виждам го тук, идва няколко пъти - чувства се по-спокоен. И той е на това мнение – занапред да започне по-често да посещава. Затова ви казва – който влезе вътре, като поседи малко, усеща едно спокойствие.

Преди да почна тука, мислех да вървя по чужбина, както сега младежта... Но се отказах. Защото те, вярно, от една страна взимат пари, но от друга страна се провалят. Стават по-големи хаймани и вършат неща, които са забранени, изпадат като хора. Защото там животът е по-друг, не е като тук, например. Затова се отказах и останах тук. И искам да работя това цял живот – поддръжка, изцяло. Те ми казват какво трябва да се работи и аз днес свърша това, утре – онова... Когато например е студено, върша вътре работа, почистване на прозорци, бърсане много... Почти всеки ден съм тук, затова ти казвам, че и занапред ще продължавам да го върша това нещо, защото знам, че е хубаво.

***

Това е животът – колкото правиш добрини, толкова ще носиш на другия свят. Другото е лъжа, измама, наслада, както пише ей там, ако сте забелязали... прочетохте ли? Иначе да, като ученик – с приятели по заведения нагоре-надолу... След като разбрах за какво става въпрос, казвах им „до там“ и това е. Даже и досега има някои, дето ми се сърдят. Аз им казвам – елате вие с мен.

Започнах да идвам тук с дядо ми. Оттам вече, като усетих спокойствие - просто вътрешно усещаш как от ден на ден нещата ти стават все по-лесно. Дори да не работиш за много пари, Господ ти дава от там, откъдето не очакваш. Той ти го дава в по-голям размер, и то не на момента, а след време. Добрините, които ги правиш, идват откъдето не очакваш. Но без показност. Защото човек, който прави нещо за показност, той няма награда.

Ама в днешно време, знаете как е – повечето вретят, гледат да го правят за показност. Гледат веднага да се отбележат във фейсбук, в инстаграм, това и това са направили... и така.

***

Навремето хората са били по-сплотени, по-спокойни... Но сега вече самият живот ги кара да са по-напрегнати. Много ми казват: Защо не идеш в чужбина, ще изкараш много пари? Повечето ходят там заради борсата... Но целта не е пари, не всичко е пари. И този, който оценява, че не всичко е пари, има напредък в него.

***

Каква жена си представям за себе си... Такава, която да ме следва, да изповядва това, да иска това, което аз искам. Да има разбирателство. Не може аз да карам на единия край, тя да клони на другия – тогава няма да има разбирателство. Ти не може да оцениш самото момиче занаяпред дали ще е на твоя акъл; тя може да тръгне на твоя акъл и после да се изметне. Тя има приятелки, примерно, и може те да я подведат на друг път... Разбирам кои са правилните хора, като просто ги карам да правим това, което ние правим; и те като почнат да го правят и го оценят, влизат в положение. Усещат за какво става въпрос, усещат къде е спокойствието и го приемат. В едно семейство има ли разбирателство и от двамата, тогава има напредък; няма ли разбирателство – само кавги и това е. Или едното, или другото.

Като малък още не бях толкова запознат с нещата и си мислех – дали това е правилното, дали приятелите, където ме водят, е правилното... И почнах вътрешно да размишлявам. Обаче усетих, че тук ми е по-спокойно, застоях се тук и така. И сега се радвам, че не съм тръгнал по техния път, защото гледам на какво ниво са... в смисъл, употребяват алкохол, което е забранено. Младежта – днес върви с едно момиче, утре с друго, това пак е забранено. Няма как да тръгнеш с едно момиче, след това зад гърба да й правиш мръсно с друго... Ти първо правиш мръсно на себе си така.

И с работата е така, когато правиш добро на себе си – правиш добро и на друг.